

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.256/2026/5.

A felperes:
felperes, felperes címe.

A felperes képviselője:
Melléthei-Barna Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe
(ügyintéző: dr. Melléthei-Barna Márton Ádám ügyvéd)

Az alperes:
alperes, alperes címe

Az alperes képviselője:
Dr. Kovács Loránd Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe
(ügyintéző: dr. Kovács Loránd ügyvéd)

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 66.P.22.601/2025/19.

A fellebbezést benyújtó fél: alperes

Í t é l e t

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi a cég1 Zrt.-t (cég1 címe), hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 498.982 (négy száz kilencvennyolcezer-kilenc száz nyolcvankettő) forint + áfa másodfokú perköltséget, valamint az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

[1] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy 5 napon belül, az általa szerkesztett www. portál portál főoldalán 24 órán keresztül tegye közzé az eredeti cikk címével azonos betűtípussal és betűméretben a „Helyreigazítás a 2025. augusztus 6. napján megjelent „cikk címe cikk miatt” közlést, és arra kattintással tegye elérhetővé az alábbi helyreigazító közleményt, valamint a cikk címe alatt, a lead felett tegye közzé az alábbi helyreigazító közleményt amíg a cikk a honlapon megtalálható, de legalább 30 napig:

„Helyreigazítás:

Cikkünkben valótlanul állítottuk, hogy felperes perrel fenyegette meg az földrajzi területi polgármestert.”

Kötelezte a cég1 Zrt.-t, hogy 15 nap alatt fizessen meg a felperesnek 870.000 forint + áfa perköltséget, valamint e határozat jogerőre emelkedését követő hatvanadik napig az államnak az állami adó- és vámhatóság illetékbevételei számlájára 31.500 forint meg nem fizetett illetéket.

Az Alkotmánybíróság gyakorlatára hivatkozással az ügynevezett alapjogi tesztet végezte el. Ennek keretében rögzítette, hogy a felperes, mint a legnagyobb ellenzéki párt elnökének politikai rendezvényen való viselkedése, magatartása közügy, ezzel összefüggésben a sajtószabadság gyakorlása kiemelt védelmet élvez. A felperest a politikai tevékenységére vonatkozó közlésekkel összefüggésben egyértelműen fokozott tűrési kötelezettség terheli.

Ezt követően azt vizsgálta, hogy a sérelmezett közlés tényállításnak vagy véleménynyilvánításnak minősül. Kiemelte, hogy felperes az alperes cikkének címében foglalt közlést sérelmezte. A polgármester a cikk szerint arról beszélt, hogy a rendezvény körül kialakult konfliktus során perrel fenyegették meg. Olyan állítást azonban nem tett, hogy a felperes fenyegette meg őt, ezt a tényállítást az alperes fogalmazta meg a cikk címében. Mindezek alapján a cikk címe és tartalma alapján azt állapította meg, hogy a sérelmezett közlés tényállítás, melynek valóságát az alperes bizonyítani kívánta. Az alperes indítványára tanúként hallgatta meg a cikkben megnevezett egyéb érdekeltt, akinek vallomása nem támasztotta alá az alperes tényállításának valóságát. A tanú ugyanis úgy nyilatkozott, hogy a

felperes őt nem fenyegette meg perindítással, és kijelentette, hogy a felperessel nem találkozott, nem is beszélt vele (18. sz. jkv. 2. oldal).

Mindezek alapján elrendelte a valótlan tényállítás helyreigazítását. A PK 15. számú állásfoglalás alapján határozta meg a helyreigazító közlemény szövegét. E körben kifejtette, hogy a felperes által igényelt helyreigazító közlemény tartalma indokolatlanul terjedelmes, magyarázó jellegű.

A perköltségről a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján rendelkezett.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az alperes nyújtott be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte, perköltségének felszámítása mellett.

Álláspontja szerint a sérelmezett közlemény nem tartalmaz valótlan tényállítást. Az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelően az ügy alapjogi érintettségét. Az általa közölt cikk a szélesebb nyilvánosságot is érintő közérdeklődésre számot tartó ügyben keletkezett és arról számolt be, így élvezi az alkotmányos védelmet.

egyéb érdekelt1 tanú akként nyilatkozott, hogy a rendezvényt követően egy olyan tartalmú e-mailt kapott, amelyben perindítást helyeztek kilátásba. Bár a tanú nem tudta megjelölni, hogy az üzenetet küldő egyéb érdekelt2 pontosan kinek a nevében járt el, az ügy összefüggésére figyelemmel az alperes által logikusan levonható volt az a következtetés, hogy ilyen tartalmú fenyegetés tipikusan annak állt érdekében, akinek a tanú nyilatkozatai hátrányosak lehetnek. Alappal következtetett arra, hogy az e-mail küldője nem önállóan, hanem az érintett politikai szervezet, a Párt képviselőjében lépett fel. A közéleti kommunikációban, a közéleti újságírásban a pártok és azok vezetői gyakran összekapcsolódnak, sőt sok esetben egymással azonosulnak így, ha egy párt rendezvényt követően a polgármester fenyegetést kap, okkal feltételezhető, hogy az a rendezvényt szervező politikai szervezet oldaláról történik.

Hivatkozott a felperes fokozott tűrési kötelezettségére. A közügyek vitájában a vitatott kijelentés értékelését arra is figyelemmel kell elvégezni, hogy a kijelentés milyen valódi jelentést hordoz a választópolgárok számára.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség jogsértő. A felperes nem csatolta az ügyvédi megbízási szerződést, amely által megfelelően igazolhatta volna az eljárásra kikötött ügyvédi munkadíjat. Mindezek alapján részére perköltség egyáltalán nem járhat.

[3] Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte, a perköltségének felszámítása mellett.

Az alperes nem ellenőrizte a tényeket kellő pontossággal, az írás lejárathoz célzattal született. A jelen per tárgyát képező alperesi jogsértés nem politikai közéleti vita tárgyát képező és nem véleménynyilvánítás szabadsága körébe tartozó véleményként értékelhető kijelentés, hanem valótlan tényállítás, melynek valóságtartalmát az alperes nem tudta bizonyítani. A tanú nem tudta megjelölni, hogy az üzenetet küldő egyéb érdekelt2 kinek a nevében járt el, így nem vonhatott le olyan következtetést az alperest, hogy a fenyegetés tipikusan annak állhatott érdekében, akinek a tanú nyilatkozatai hátrányosak lehetnek, és az a Párt képviselőjében fellépő személy. Egy politikai párt, mint jogi személy és annak elnöke, mint természetes személy közé egyenlőségjelet nem lehet tenni. Minden alapot nélkülöz, ezért azon alperesi

hivatkozás, hogy ha a polgármester fenyegetést kap egy párt rendezvényét követően, akkor feltételezheti azt, hogy az a politikai szervezet, a párt részéről történt.

Az elsőfokú bíróság helyesen foglalt állást abban a kérdésben, hogy ugyan közszereplő, de még egy közszereplőről sem lehet valótlanságokat állítani. Az alperesi kijelentésnek nem volt vékony ténybeli alapja.

Vitatta azon alperesi hivatkozást, mely szerint okirattal kellene igazolni a perben az ügyvédi munkadíj alapját képező ügyvédi megbízási szerződést. A bírósági gyakorlat szerint csak szükség esetén kell igazolnia a költséget. Csatolta a felperes által kiállított teljes bizonyító erejű magánokirat formában készült nyilatkozatot, a megbízási szerződésben kikötött munkadíj megállapodásról, a másodfokú eljárásban 8 munkaórát számított fel nettó 498.982 forint mértékben.

[4] Az alperes fellebbezése nem megalapozott.

[5] A Fővárosi Ítéltábla a Pp. 380. §-ában megjelölt, az elsőfokú ítélet kötelező hatályon kívül helyezésére, vagy a 381. §-ában szabályozott, annak mérlegelhető hatályon kívül helyezésére okot adó körülményt nem észlelt, ilyen körülményre a fellebbező alperes sem hivatkozott. A Pp. 383. § (1) bekezdésének megfelelően ezért az ügy érdemében határozott és az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése szerint helybenhagyta.

[6] Az elsőfokú bíróság a jogvitában irányadó jogszabályi rendelkezéseket helyesen ismertette és helytállóan észlelte azt, hogy az ügyben felmerül a véleménynyilvánítási szabadság alapjogának érintettsége, ezért helyesen vette figyelembe az Smtv. alkalmazandó rendelkezéseinek értelmezése, alkalmazása során a kapcsolódó AB gyakorlatot, e körben a másodfokú bíróság az elsőfokú határozat indoklásában írtakra visszautal.

[7] Helyesen végezte el az elsőfokú bíróság az Alkotmánybíróság által kialakított alapjogi tesztet is, mely alapján lehet megállapítani, hogy az adott esetben a véleménynyilvánítási szabadságot vagy az érintett jóhírnevét kell-e előtérbe helyezni [3329/2017. (XII. 8.) AB határozat, 3357/2019. (XII. 16.) AB határozat].

[8] A perbeli írás aktualitását a felperes által vezetett párt rendezvényét követő állítólagos felperesi fellépés adta, amely egyértelműen a közügyek vitatásához kapcsolódik, ezért a közlések a véleménynyilvánítás szélesebb körű védelmét élvezik. Nem vitásan a felperes közéleti szereplő, aktív politikai tevékenységet végez, ezért a kialakult bírósági gyakorlatnak megfelelően a személyiségi jogai védelmének határvonalai nagyobb mértékben szűkülnek.

[9] Ezt követően azt volt szükséges vizsgálni, hogy a sérelmezett megnyilvánulások értékítéletnek vagy tényállításnak tekinthetők-e, ugyanis a „véleményszabadság

gyakorlásának határai a közügyeket érintő kérdésekben aszerint különböznek, hogy az adott közlés értékítéletnek, avagy tényállításnak minősül-e. Vagyis e minősítésnek azért kell összhangban állnia az Alaptörvény IX. cikkében biztosított véleményszabadság követelményeivel, mert egyben döntően és közvetlenül befolyásolja annak határait is, így az alapjog gyakorolhatóságát és tényleges érvényesülését” {13/2014. (IV. 18.) AB határozat Indokolás [40]}.

[10] Az Alkotmánybíróság kifejtette, miszerint a „közügyeket érintő értékítéletek szabad folyása biztosított, hiszen a tényállításokkal szemben az értékítéletek közös sajátossága, hogy igazságtartalmuk nem ellenőrizhető és objektív módon nem igazolható. Az értékítéletekkel szemben a tényállítások mindig olyan konkrétumokat tartalmaznak, amelyek valósága bizonyítás útján igazolható, ellenőrizhető. Míg az értékítéletet megjelenítő vélemények nagyobb toleranciát követelnek, addig a tényeket állító, avagy híresztelő kifejezések esetében fokozottabb gondosság követelhető meg.” {3051/2022. (II. 11.) AB határozat Indokolás [45]}. Az Alkotmánybíróság többször is rögzítette, hogy „Az adott közlés védelmére vonatkozó alkotmányjogi mérce meghatározásakor tehát a közügyek vitáján belül is fontos kérdés, hogy a közlés értékítéletnek vagy tényállításnak minősül-e” {3107/2018. (IV. 9.) AB határozat Indokolás [25]}.

[11] A perben sérelmezett közlés tényállítás, azt közvetíti az olvasó számára, miszerint a felperes jogi eljárást helyezett volna kilátásba a cikkbéli polgármesterrel szemben. A sérelmezett közlés az alperesi írás címében található, amely célja annak lényegi, tartalmi összefoglalása, „[a]z olvasók figyelmének felkeltésében és a cikk tartalmának megragadásában központi szereppel bíró kiemelés” {8/2018. (VII. 5.) AB határozat Indokolás [31]}. A fentiek szerint a cím azt nyomatékosítja az olvasóban, hogy a felperes maga volt az, aki fenyegetett.

[12] Az alperes fellebbezésével kapcsolatosan a Fővárosi Ítéltábla rámutat, hogy a közéleti szereplők a személyükre vonatkozó véleményeket fokozottan kötelesek tünni, tényállítások esetében pedig a sajtószerv abban az esetben mentesül a valótlan tényállítás közléséért való felelősség alól, amennyiben körültekintő eljárása ellenére sem tudta, hogy valótlan tényt közölt. Ennek megfelelően főszabályként a közéleti szereplők esetében sem mentesül a sajtó a valós tények közlésének és az információk hitelességének ellenőrzési kötelezettsége alól {34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [42]}, és a bizonyítottan hamis tényállítások nem állnak alkotmányos védelem alatt {7/2014. (III. 7.) AB határozat, Indokolás [49]}.

[13] Az elsőfokú bíróság helytállóan értékelte a tanú vallomását, aki úgy nyilatkozott, hogy a felperes nem fenyegette, vele nem is kommunikált. A tanú pedig maga semmilyen kapcsolatot nem állított fel még a levél írója és a felperes által vezetett párt között sem. Az alperesi írás – a fellebbezési érveléssel szemben – ezek ellenére sem következtetesként mutatja be azt, hogy a rendezvénnel kapcsolatosan történtek miatt a felperesi párt érdekében eljáró személy lehet, aki perrel fenyegette a tanút, hanem kétségét kizáróan, a címben megjelenő az írás alapját képező tényként közli, hogy maga a felperes volt ez a személy.

[14] Az elsőfokú bíróság az elsőfokú perköltség megfizetésére helytállóan kötelezte az alperest működtető gazdasági társaságot. A felperes a perköltséget felszámította, összegének igazolására csatolta 5. sorszám alatt a megbízási szerződés kivonatát, amely tartalmazza a kikötött óradíj mértékét is, alperes fellebbezési érvelése ezért nem helytálló.

[15] Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

[16] Az alperes fellebbezése nem vezetett eredményre, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 499. § (1) bekezdés második mondatára figyelemmel az alperest működtető gazdasági társaságot kötelezte a másodfokú perköltség megfizetésére a Pp. 83. § (1) bekezdése alapján. A felperes által felszámított másodfokú perköltség összegét az alperes nem vitatta, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla a 17/2024. (XII. 9.) IM rendelet 2. § (1) bekezdése alapján az általa felszámított forint összegben határozta meg.

[17] Az eredménytelenül fellebbező alperest működtető gazdasági társaság köteles viselni a személyek polgári jogi védelmével kapcsolatos perekben érvényesülő tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt, az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdése és a 46. § (1) bekezdése alapján számított 48.000 forint fellebbezési illetéket a 30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének megfelelően.

[18] Tájékoztatja a cégl Zrt.-t, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság megnevezését, a bírósági ügyszámot, valamint a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pont].

Budapest, 2026. június 25.

Dr. Kisbán Tamás s.k.
a tanács elnöke

Dr. Fintha-Nagy Péter László s.k.
előadó bíró

Dr. Sági Zsuzsanna s.k.
bíró